

ویژگی‌های ماه مبارک رمضان

ماه مبارک رمضان ماه رحمت و غفران الهی است. ما در این ماه دعوت‌نامه شرکت در عظیم‌ترین مهمانی خلقت را دریافت می‌کنیم که میزبان آن خدای متعال است. این مهمانی از هر لحاظ خاص بوده و ویژگی منحصر به فرد خود را دارد. در این مقاله بنا داریم به ویژگی‌های ماه مبارک رمضان و تفاوت‌های این مهمانی با سایر مهمانی‌ها صحبت کنیم.

تفاوت مهمانی ماه مبارک با سایر مهمانی‌ها چیست؟

اولین ویژگی یا تفاوت مهمانی ماه مبارک رمضان با سایر مهمانی‌ها این است که این مهمانی برای بخش انسانی که همان حقیقت وجود، نفس و یا قلب ماست، ترتیب داده شده. در این ماه قلب انسان مهمان خداست و میزبان، خالق و سلطان هستی یعنی خدای متعال است.

بر خلاف سایر ماه‌ها و مهمانی‌ها که معمولاً با انواع غذاها و سرگرمی‌ها همراهند؛ در ماه مهمانی خدا در هر چیزی که نفس و بُعد حیوانی‌تان از آن لذت ببرد، بسته است. فضا، فضای لذت بردن بخش حقیقی وجود و نفس انسان است که باید خوراک‌های متنوع و لذیذ خود را دریافت کند. باید در این ماه بخش مادی وجود از دریافت لذت‌اندیش مثل خوردن و نوشیدن و ... منع شود تا همه توجه به سمت بخش حقیقی انسان باز گردد.

ماه مبارک، ماه تمرین اراده است

ماه مبارک رمضان، ماه تمرین و تقویت اراده است که بر اثر این تمرین و تقویت یک ماهه ایجاد تعادل بین قوای مختلف وجود را می‌آموزیم.

ماه رمضان ماه مهار بخش حیوانی و ماه بالندگی بخش انسانی ماست. انسان موجودی ممتد آفریده شده. وجود انسان بخش‌های حیوانی، گیاهی و ملائکه‌گونه تا بُعد انسانی و الهی را در خود جای داده است و در ماه رمضان، همین بُعد انسانی است که به مهمانی دعوت شده است. خدای متعال یازده ماه ما را در استفاده از نعمت‌های مادی مختار قرار داده، فقط یک ماه استفاده از نعمت‌های مادی را محدود کرده، تا تمرکز ما بیشتر روی همنشینی و خلوت بخش حقیقی مان با خودش باشد. تا بُعد حیوانی ضعیف نشود، خود حقیقی انسان قوی نخواهد شد.

با محدود شدن لذت‌های وهمی، خیالی و لذت‌هایی که به حواس پنج‌گانه مربوط می‌شوند، انسان به توان و قدرتمندی خود در کنترل قوای نفس پی می‌برد. با قوی شدن نفس، بُعد طبیعی و مادی انسان تحت کنترل بُعد الهی قرار می‌گیرد. در نتیجه توجه انسان به سمت خوراک‌های الهی جلب شده و از طبیعت و ماده کمی فارغ می‌شود.

این دهان بستی دهانی باز شد تا خورنده لقمه‌های راز شد

مهمانی ماه مبارک رمضان برای همه ترتیب داده شده اما همه در آن شرکت نمی‌کنند، بعضی‌ها توان شرکت ندارند، برخی نمی‌خواهند شرکت کنند و حتی برای بعضی، این ماه عذاب‌آور هم می‌شود.

اگر اهل رفاقت با خدا و آشنا با میهمانی خدا باشیم، اگر آداب میهمانی را بدانیم و خود را درست بشناسیم، اگر برای رشد بخش انسانی وجودمان خواهان شرکت در این میهمانی باشیم، از هر لحظه آن لذت می‌بریم و ناگهان می‌بینیم، فرصت روزهای روزه‌داری و شب‌های شب‌زنده‌داری به پایان خود نزدیک می‌شود. اما اگر با دنیا و لذت‌های مادی انس گرفته باشیم و بعد حیوانی وجودمان فرمانروای قلبمان باشد، حتی اگر روزه بگیریم، برای پایان ماه رمضان روزشماری می‌کنیم و اگر اهل روزه‌داری نباشیم، به خاطر محدودیت‌هایی که در این ماه بر ما تحمیل می‌شود، در ناراحتی و عذاب خواهیم بود.

ماه مبارک فصلِ نزولِ قرآن بر قلب انسان

یکی از ویژگی‌های بارز ماه مبارک رمضان ماه نزول قرآن است. پس بهتر است در این فرصت و رحم زمانی قدرتمند از انس و همنشینی با قرآن نیز بهره‌مند شویم. اما چگونه می‌توانیم در این ماه بیشترین بهره را از قرآن ببریم؟ آیا تنها تلاوت آیات و ختم قرآن کفایت می‌کند؟

از بهترین راه‌ها برای دوستی با قرآن و کشف ظرایف آن، این است که قرآن را آیه به آیه و همراه با ترجمه آن بخوانیم و پس از تلاوت هر آیه به معنا و تفسیر آن توجه کنیم. نزول قرآن در ماه رمضان می‌تواند، برای قلب ما هم اتفاق بیفتد؛ اگر ما در هنگام تلاوت آیات قرآن خود را مخاطب هر آیه بدانیم، جوری که گویا خداوند بی‌هیچ واسطه‌ای با ما صحبت می‌کند، کم‌کم خواهیم دید که خداوند بی‌واسطه از فراز آیات با ما سخن می‌گوید و هر آیه‌ای را در گوش قلب ما می‌خواند. قرآن غذا و عامل رشد خودِ انسانی ماست و ماه رمضان بهترین زمان برای انس و بهره بردن از قرآن است. در واقع در ماه رمضان با بسته شدن راه نفوذ گناه از ورودی‌های مختلفِ نفس، پاکی و طهارتی را تجربه می‌کنیم، که زمینه‌ساز شروع رفاقت ما با قرآن و سایر صور مقدس مانند همنشینی با امام‌زادگان و مساجد یا تلاوت ادعیه است.

در ماه مبارک رمضان علت نشاط در لحظه افطار چیست؟

نشاط انسان در هنگام افطار ملاکی برای سنجش طهارت قلب است. ما که یک سال درگیر و مأنوس با بخش ملموس زندگی خود بوده‌ایم و خواسته‌های مان در خور و خواب و خشم و شهوت خلاصه می‌شده، به لطف این ماه بابرکت، از سنگینی و تاریکی طبیعت خلاص می‌شویم و سبکی این رهایی را در جانمان احساس می‌کنیم. تمایلات بخش‌های حیوانی وجود ما جایی در ماه مبارک ندارند و تمام فکر ما مشغول این است که از راه خیال و زبان به گناهی آلوده نشویم و در هنگام افطار پس از یک روز جنگیدن، پیروزی خود را جشن می‌گیریم. پیروزی‌ای که لذت آن در شادی لحظه افطار چشیده می‌شود.

هوشیاری ما در ماه رمضان نسبت به تمام اعمال و افکارمان، در کنار استفاده از خوراک انسانی، باعث رشد و جوانه زدن بخش انسانی و الهی وجود ما می‌شود. می‌توان گفت تمام هم و غم ما در ماه رمضان، پرداختن به خواسته‌های بخش انسانی وجودمان است. مانند مادری که تازه صاحب فرزندی شده و تمام برنامه‌ها و خواسته‌های خود و خانواده را با وجود نازک و نحیف نوزاد همسو می‌کند.

ما در این مقاله به برخی از ویژگی‌های ماه مبارک رمضان پرداختیم. گفتیم که این ماه ضیافتی است، که برای بعد انسانی وجود ما ترتیب داده شده و به همین علت نیز خداوند قوای وهم و خیال و حواس پنجگانه انسان یا به عبارتی بعد حیوانی

وجود انسان را در آن محدود کرده است. ماه مبارک برای کسانی که با بخش حیوانی خود انس گرفته‌اند سخت و عذاب‌آور است و برای دوستان خدا ماهی پرسود و سراسر نشاط است؛ زیرا با بسته شدن راه حیوانیت، بُعد الهی وجود انسان قوت گرفته و انسان از انس با قرآن و مسجد و بودن با خدا لذت می‌برد.

دیدگاه شما نسبت به این نوشتار و راه‌های انس با ماه مبارک رمضان چیست؟ نظر خود را برای ما بنویسید.